01/07/2020

Високи Дечани – величанствени српски манастир

УНЕСКО је 2. јула 2004. године прогласио манастир Српске православне цркве Високи Дечани на Косову и Метохији за мјесто свјетске културне баштине.

Манастир Високи Дечани, који датира из 14. вијека, налази се на списку Унескове Свјетске баштине заједно са још три манастира СПЦ под именом “Средњовековни споменици на Косову и Метохији”.

УНЕСКО је у образложењу навео да су фреске Високих Дечана једно од највреднијих примјера тзв. ренесансе Палеолога у византијском сликарству и драгоцјен запис о животу у 14. вијеку.

Манастир Високи Дечани је српски средњовјековни православни манастир – задужбина краља Стефана Дечанског и цара Душана.
Иницијативу за градњу овог манастира дао је Свети Сава.

Градња је завршена 1335. године, а фреске око 1348. године. Манастир је посвећен Вазнесењу Господњем – Спасовдану /фреска празника приказана је

у куполи под називом Христ Сведржитељ, свевладар/. Главни неимар био је мајстор Вито Которанин.

Манастирска црква представља петобродну грађевину и припада рашком стилу. Налази се у удолини поред рјечице Дечанска Бистрица југозападно од Пећи, испод планинског масива Проклетије.

Мошти Светог краља Стефана Дечанског и Свете Јелене Дечанске почивају у манастиру.

Према предању, Турци су хтјели Дечане да претворе у џамију 1692. године, али се "догодило чудо које их је спријечило да реализују ту намјеру", а оно је приписано Јелени Дечанској.

Манастир припада Епархији рашко-призренској Српске православне цркве и представља непокретно културно добро као споменик културе од изузетног значаја.

Колико се зна, манастор је осликан 1347-1348. године. Саме пропорције овог манастира – дуг 36 метара, а висок 30 метара – за оно вријеме потпуно су неуобичајене и допринијеле су да се овај манастир назива "Високи Дечани".

Кнез Милош подиже 1836. године један конак, а кнез Александар 1849. године поклања ћивот за мошти светог краља Стефана Дечанског. Мошти су посљедњи пут пресвучене 1964. године у одјећу коју је сашио тадашњи епископ, а каснији патријарх српски Павле.

При манастиру се још од 18. вијека налазила српска школа, која није прекидала рад.

Манастир је страдао у другој половини 19. вијека од Албанаца. Архимандрит Рафаило се једва спасио бјежећи у Црну Гору, а када се ситуација смирила на чело манастира постављен је јеромонах Данило.

Године 1900. манастир је преживео тешко опсадно стање, јер се неколико пута нашао на мети разбојничке банде.

Арбанаси су често пљачкали манастир. Да би спријечили пропаст манастира Високих Дечана, 1. фебруара 1903. године у њега су се усели руски калуђери. Изабрали су за новог игумана Кирила, из светогорског манастира Светог Јована.

Високи Дечани су и данас непорециво свједочанство српске историје и

битисања на Косову и Метохији од Средњег вијека, а уврштавање у списак заштићене културне баштине УНЕСКА доказ је његовог значаја.

За више информација о манастиру посетите интернет страницу: https://www.decani.org/rs/

mitropolija.com